

Aplicația: 1**Titlu: Culoarea unui gand bun****Autor: Nedescu Liana****Afilier: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 4****Contact: vnedescu@yahoo.com****Rezumat:**

Marc Aureliu spunea ca sufletul se vopseste in culoarea gandurilor sale. Iar daca starea sufletului este aceea care ne dicteaza dispozitia, atunci este lesne de inteles de ce culorile au o asemenea influenta asupra noastra.

Scopul prezentului studiu a fost de a verifica efectul anumitor culori asupra dispozitiei. Pentru a cuantifica dispozitia subiectilor am folosit testul Profile Of Moods Test (POMS), ce contine 65 de itemi si evalueaza 6 stari diferite: depresie, anxietate, oboseala, furie, vivacitate si confuzie. O a saptea subscalea, prietenie, poate fi, de asemenea, calculata (Guadagnoli & Prochaska (1984)). Totodata, POMS calculeaza si un scor total al dispozitiei. Cei 150 de subiecti participanti la studiu, voluntarii cu varstele cuprinse intre 18 si 27 de ani, au fost impartiti aleator in 5 grupuri a cate 30 de subiecti-hartie reciclata(hr), galben(g), albastru(a), rosu(r) si alb(c)-, in functie de culoarea hartiei pe care era imprimat chestionarul POMS la care trebuiau sa raspunda. Fiecare subiect a fost rugat sa se concentreze asupra culorii chestionarului din fata sa si asupra starii pe care acesta i-o induce. Apoi, a fost rugat sa raspunda la POMS in concordanta cu acesta stare.

Rezultatele au fost analizate pentru fiecare subscalea separat. Astfel, am obtinut rezultate semnificativ mai mici (p Putem lesne concluziona ca nuanta gandurilor se transmite, intr-adevar, dispozitiei si ca, poate, ar fi bine sa privim mai des spre cerul albastru.

Aplicația: 2**Titlu: De trei ori culoare****Autor: ilie iunia elena vladiana****Afilier: UMF Carol Davila, Facultatea de medicina, Anul 1****Contact: iunia10@yahoo.com****Rezumat:**

Culorile au atât un impact vizual asupra noastră cât și o influență asupra stării noastre de spirit. Utilizarea culorilor exprimă ceea ce simțim. Semnificația fiecărei culori se naște dintr-o asociere inconștientă cu elemente din natură, influențată de fondul cultural personal. De exemplu verdele asociat cu plantele capătă astfel semnificația de sănătate, dinamism, speranță. Culoarea este folosită și cu scop terapeutic. S-a demonstrat că roșul stimulează sistemul endocrin, crește ritmul inimii și presiunea arterială, crește apetitul. În spitale se folosește verdele deoarece s-a demonstrat că relaxează pacienții. Mai mult decât atât, starea de boală sau sănătate influențează direct culoarea corpului sau a diferitelor parti ale sale, prin efecte de tip vasodilatator sau vasoconstrictor, variația locală a densității de pigment cutanat sau retinian. Am creat un chestionar prin care am încercat să evidențiez în ce măsură preferința pentru o culoare depinde de modul în care ne simțim sau am dori să ne simțim. La aceste întrebări subiecții au răspuns fiind conștienți de legatura stare- culoare. Studiul a fost realizat pe un grup de studenți între 19 și 20 de ani. În acest grup, culoarea neagră a fost preferată atât în zile înnorate, ploioase (influența externă asupra stării de spirit) cât și de cei obosiți, extenuați, cu o stare de spirit negativă din alte cauze. Un subiect care a mărturisit că se simte fericit și împlinit din punct de vedere emoțional purta o bluza roz, rozul simbolizând tinerețea, romantism, veselie. Se remarcă o concordanță între datele din literatură și unele din răspunsurile subiecților. Într-o stare de tensiune emotionala majoritatea preferă albastru, folosirea acestei culori sugerează nevoia de o atmosferă mult mai calmă și relaxată. De asemenea mulți au apelat inconștient la "terapia" prin culori calde atunci când sunt dezamagiți. În concluzie chestionarul evidențiază influența stării de spirit asupra alegerii unei culori.

Aplicația: 3**Titlu: Sinestezia culorilor****Autor: Viziteu Ioana****Afilier: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 4****Contact: ioana_vizi@yahoo.com****Rezumat:**

Sinestezia este un proces nervos prin care un simț (auzul de exemplu) este perceput simultan cu un alt simț (văzul de exemplu). Sinestezia, combinarea simțurilor, considerată multă vreme o simplă curiozitate, oferă indicii importante despre cum este organizat și cum funcționează creierul.

Experimentele de la sfârșitul anilor '90 sugerează că ceea ce experimentează sinestezicii nu este o amintire foarte puternică sau o formă de metaforă ci este realmente un anumit tip de percepție. Atunci când sinestezicii declară că au o senzație de culoare, nu fac o simplă metaforă, ci chiar au o senzație reală de culoare. Cauza neurologică a acestui fenomen: zona din creier care este specializată într-un anumit aspect, de pildă interpretarea formelor, este localizată chiar lângă zona din creier specializată în celălalt aspect, de pildă interpretarea culorii. De asemenea, zonele specializate în interpretarea unui anumit lucru (culoare, forme etc.) trimit semnale în alte zone din creier, specializate în forme mai avansate de interpretare, situate anume undeva lângă jonctiunea TPO (unde se întâlnesc lobi temporal, parietal și occipital) Cum exact influențează o zonă din creier alta zonă din creier, prin intermediul conectării neuronale efective sau prin intermediul unei activări chimice? Și unde exact are loc această influențare, între zonele specializate în formele mai avansate de interpretare sau, dimpotrivă, în zonele specializate în formele primare de interpretare. Inițial, s-a presupus că sinestezia are loc datorită unei conectări neuronale între zonele specializate în formele primare de interpretare. Ulterior s-a ajuns la concluzia că ea este datorată activării chimice între zonele specializate în formele superioare de interpretare. Ideea că sinestezia nu este cauzată de conectarea neuronală, ci de un anumit dezechilibru chimic este susținută de faptul că anumite droguri, precum LSD sau mescalina, produc și ele efecte sinestezice. Aceste droguri au o structură chimică similară cu cea a neurotransmițătorilor. Prin urmare, atunci când un asemenea drog intră în creier neuronii încep să emită semnale fără să existe vreun stimul extern real (de aceea produc tot felul de halucinații). Unele boli mintale precum schizofrenia paranoică au și ele cauze similare: o supraabundență a neurotransmițătorilor produși în mod natural de organism. Prin urmare, sinestezia are o cauză chimică: este produsă fie de faptul că anumiți neurotransmițători naturali se "scurg" dintr-o zonă înaltă, fie de absența unor inhibitori. Experimente ulterioare au demonstrat că sinestezia este cauzată de al doilea

Aplicația: 4**Titlu: Pestisorul "auriu"****Autor: Calin Alexandru****Afilier: UMF Carol Davila, Facultatea de medicina, Anul 3****Contact: alexandru.kln@gmail.com****Rezumat:**

Mare parte din cele mai spectaculoase și stridente ornamente sexuale, în lumea animală, sunt bazate pe pigmenți carotenoizi. S-a sugerat că astfel de ornamente au evoluat datorită faptului că pigmentii carotenoizi au rol nu numai în expresia semnalului vizual dar și antioxidant și imunostimulator. O presupunere implicată pornind de la această ipoteză este că masculii care își permit să elaboreze ornamente mai impresionante își semnalizează simultan abilitatea superioară de a rezista parazitilor, bolilor sau stresului oxidativ și de aceea sunt capabili să trăiască mai mult. Astfel, la speciile cu ornamente pe baza de carotenoizi, unde longevitatea partenerilor este esențială pentru supraviețuirea urmașilor, ar trebui să se manifeste preferințe în alegerea partenerului cu cea mai mică probabilitate de mortalitate - conform cu abilitatea de a pune la dispoziție carotenoizi în cadrul ornamentului etalat. Există studii experimentale pe păsări sau pești ce probează acest aspect ("Gasterosteus aculeatus" de exemplu, specie de pește ai cărui masculi își schimbă culoarea regiunii mandibulare spre roșu în timpul sezonului de împerechere, pentru a atrage femelele). S-a demonstrat că prin limitarea aportului de carotenoizi în dietă, masculii încearcă să mențină nivelul pigmentului din cadrul ornamentului sexual, cu costul scăderii cantității de carotenoizi la nivel sistemic și de aceea suferă nu numai o diminuare a atractivității sexuale dar și a duratei de viață. Acești masculi suferă și de o susceptibilitate crescută la stres oxidativ, sugerând mecanismul prin care se poate explica accentuarea ratei de îmbătrânire. Mai mult decât atât, în teste de alegere a partenerului, femelele au preferat masculii care au avut acces mai mult la carotenoizi și o rată mai mare de supraviețuire în sezonul de împerechere. Așadar, se presupune faptul că femelele pot decide adaptativ alegerea partenerului pe baza cantității de pigment (și deci a intensității culorii) și implicit a potențialei longevități. Rezultatul studiilor este că reducerea cantității de pigment carotenoid în dieta peștilor reduce șansa de reproducere a masculilor și durata lor de viață și că există corelație clară între coloristica ornamentului sexual și capacitatea de supraviețuire. În concluzie, culoarea afectează considerabil relația dintre partenerii aceleiași specii și poate avea un rol esențial în evoluție în general.

Aplicația: 5**Titlu: Think Green****Autor: Dolfi Alexandra****Afilieră: UMF Carol Davila, Facultatea de medicina, Anul 2****Contact: alexdolfi89@yahoo.com****Rezumat:**

Suntem inconjurati de o multime de culori dar verdele este culoarea predominanta a planetei. Mi-am propus sa demonstrez ca aceasta culoare are un rol important in influentarea dispozitiei si a starii fiziologice a organismului, fiind un adjuvant in reducerea stresului cotidian si a oboselii. Expunerea la verde are efecte atat la nivel fizic cat si la nivel psihic. S-a aratat ca aceasta culoare stimuleaza activitatea sistemului nervos simpatic, reduce tensiunea arteriala, dilata vasele capilare, reduce agitatiea. Este un stimulator al glandei hipofize si este folosit in tratamentul tulburarilor de somn. Psihic reduce stresul, iritabilitatea si creste buna dispozitie. Studiile arata ca verdele poate fi utilizat in tratamentul anxietatii. Au participat 48 de pacienti diagnosticati cu stari de anxietate (27 de femei si 21 de barbati). Timp de 3 saptamani au fost tratati numai cu oxazepam, un derivat de benzodiazepina folosit in tratamentul anxietatii si al starilor de agitatie. Pastilele au fost colorate in verde, rosu si galben iar fiecare pacient a primit cate un flacon cu capsule din fiecare culoare pe saptamana, in ordine aleatoare. Un alt grup de pacienti a fost tratat separat cu pastile de oxazepam normale, albe.

Rezultate:

S-a observat ca, la sfarsitul celor 3 saptamani de tratament, cea mai buna ameliorare a simptomelor de anxietate a avut loc in saptamana in care pacientii au fost tratati cu pastile verzi. Simptomele depresive au fost cel mai bine ameliorate cu galben, verdele ocupand locul 2. S-a observat si o reducere destul de mare a severitatii atacurilor de panica si a starilor de frica in saptamana in care tratamentul a constat in pilule de culoare verde. (Schappira et al.) Un alt studiu, din 1996 ne arata ca posibilitatea de ameliorare a simptomelor unei boli depinde foarte mult de culoarea medicamentelor folosite intrucat pacientii au diverse perceptii asupra semnificatiei culorilor pe care le asociaza cu anumite stari de spirit. In tratamentul afectiunilor sistemului nervos central s-a observat ca pastilele portocalii si rosii sunt percepute ca stimulante si antidepresive, iar cele verzi si albastre ca tranchilizante. S-au facut cateva experimente la care au participat atat studenti cat si pacienti cu diverse afectiuni si s-a demonstrat ipoteza de mai sus. (Blackwell et al., Luchelli et al., Huskisson et al.). Prin urmare, s-a dovedit ca verdele este o culoare cu efect calmant si tranchilizant. Reduce stresul si este un stimulator al sistemului nervos vegetativ parasimpatic. Aceasta culoare ne poate face mai optimisti si mai veseli, mai putin stresati si mai echilibrati.

Aplicația: 6**Titlu: Utilizarea culorii în arhitectură. O analiză din perspectiva neuroștiințelor****Autor: Neagoe Catalin Andrei****Afilier: Arhitectura si Urbanism Ion Mincu, an 5****Contact: catalinandrei_n@yahoo.com****Rezumat:**

Studiul se constituie ca o continuare a interesului nostru constant pentru analiza relației dintre neuroștiințe, în particular, neuroștiințele comportamentului (psihofiziologie, psihobiologie, neuroetologie, neuropsihologie și chiar psihiatrie specială) și arhitectura spațiului de locuit, a interesului pentru racordarea locuirii la natura multidimensională a omului – psihologică (afectivă, cognitivă, morală, motivațională), socială și biologică – a interesului pentru a oferi omului un cadru de viață concordant cu natura sa. Obiectivele generale urmărite în studiul de față vizează:

- Identificarea măsurii în care, la nivelul proiectării arhitecturale a spațiului de locuit, direct sau indirect, se ține seama de particularitățile psihonervoase și sociale ale ființei umane, de cerințele consecutive ale acestora.
- Analiza modului de utilizare a culorii, luminii și formei în concepția fațadelor spațiilor de locuit, prin prisma rezultatelor oferite de către neuroștiințe cu privire la efectele exercitate de acesta în planul funcționării nervoase, psihocomportamentale și sociale ale ocupanților acestui spațiu precum și ale privitorilor acestuia.
- Analiza modului de folosire a culorii în „arhitectura de urgență” la nivelul municipiului București și efectele probabile ale acesteia, resimțite în planul relațiilor și comportamentelor social-adaptative, al relațiilor interumane. Ca rezultate ale cercetării noastre, sintetic, menționăm:
- Proiectarea de spații de locuit fără respectarea arhitecturii contextuale, aceasta afectând legile percepției, mai ales legea structuralității, a integralității perceptive, legea celei mai bune forme, implicit echilibrele umane psihonervoase.
- Nu s-a ținut seama de simbolistica socială a culorii, de corelarea ei cu particularitățile peisajului cultural. Sunt preluate forțat, din diverse regiuni ale lumii, modele și tipuri de locuințe ce contrastează puternic cu particularitățile zonale la care facem referință.
- Locuința este folosită ca expresie a dorinței de afirmare de sine, ca indicator al unei poziții sociale, a modului în care dorești să fii perceput de către semenii tăi. Dar din păcate, pe lângă formă, dimensiuni și volume, culoarea vine să accentueze disproporționat cu contextul, mesajele proprietarului.
- Asistăm la ceea ce se cheamă „prețiozitate extremă a epidermelor”, lumini și culori brutale,

dominația sau contrastul unor nuanțe stridente, utilizări disonante ale culorii în relația dintre acestea și materialele folosite în construcție, etc.

- Spectrul cromatic disonant incită structurile profunde psihonervoase ce răspund autonom, declanșând comportamente neurovegetative multiple de apărare, de tipul răspunsurilor la stresori puternici, la frustrări. Echipamentul neurologic și psihocomportamental predeterminat, pus în evidență de către biologii developmentaliști presupune cu necesitate un anumit mediu de viață complementar, anume rute de viață. Ca urmare repartiția arbitrară a culorilor, a formelor, a gabaritelor locuințelor – asociate cu specificul „arhitecturii de urgență”, toate apar ca puternice elemente de stres, cu puternice consecințe psihosomatice, asemănătoare celor descrise de H. Selye. Așa explicăm și numeroasele conflicte, agresivitate manifestă, nu numai verbală dar și fizică, întâlnită între cetățenii aceluiași cartier; afecte – răspunsuri afective apropiate de instinct, lipsă de autocontrol, oboseală accentuată, iritare, numeroase alte dezechilibre psihosomatice.

Aplicația: 7**Titlu: Cum te vad si cum ma vezi****Autor: Chirita Costel****Afilier: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 4****Contact: nuimplacirele@yahoo.com****Rezumat:**

Inca din cele mai vechi timpuri am stiut ca femeile si barbati vad culorile diferit, acum putem da o explicatie stiintifica acestui element de cultura populara . Culorile sunt informatia electrica perceptuta de catre creier datorita traducerii realizate de celulele receptoare ale analizatorului vizual. Acesti analizatori functioneaza dupa asa numitul "Principle of trichromacy ". Acesta spune ca exista 3 clase de receptori specializati in recunoasterea anumitor lungimi de unda, iar lipsa unei clase duce la incapacitatea recunoasterii lungimilor de unda respective. Genetica ne-a aratat ca vederea colorata e "sex-linkata" , deoarece genele care codifica receptorii sensibili la diferite lungimi de unda sunt situate pe cromozomul X. Scopul acestei prezentari este de a arata diferentele dintre sexe in ceea ce priveste perceperea culorilor . Voi incearca sa arat existenta unor variatii destul de mari din punct de vedere demographic. Imi propun a arata diferentele genetice si exprimarea lor in fiziologia aparatului vizual al acelor personae. Exista trei clase de fotoreceptori localizati la nivelul retinei: conuri cu fotopigmentul sensibil la lungimi scurte de unda(conuri SWS), conuri cu fotopigmentul sensibil la lungimi medii de unda (conuri MWS) si conuri cu fotopigmentul sensibil la lungimi inalte de unda (conuri LWS). Datorita mecanismelor de exprimare genica, o persoana care posedea genele pentru cele trei variante poate prezenta lipsa la nivelul retinei a unuia dintre receptori. Fenotipul nu este intotdeauna exprimarea in totalitate a genotipului.Un lucru care face cercetarea in acest domeniu foarte dificila este greutatea si subiectivitatea cu care se fac studiile. Exista foarte putine metode neinvazive de evaluare a prezentei fenotipice a receptorilor. Cele care exista (testele "anomaloscope colormatching" si "pseudoisochromatic-plate") sunt destul de imprecise . Exista diferente destul de mari in ceea ce priveste acest domeniu al culorilor la femei si barbati. Inca de la 5-6 ani, fetitele recunosc mai bine culorile primare decat baieteii. De asemenea lexiconul culorilor difera mult intre femei si barbati, femeile fiind cele ce cunosc un numar mai mare de denumiri ale culorilor. De asemenea femeile coreleaza mult mai bine cu un mediu rosu-albastru-galben decat barbati. In concluzie, exista diferente semnificative intre cele doua sexe in ceea ce priveste perceperea culorilor.

Aplicația: 8**Titlu: Creativity has side effects****Autor: Constantinescu Alexandra****Afilieră: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 4****Contact: Alexandra.constantinescu@hotmail.com****Rezumat:**

How can colour vision help us acquire knowledge about our world? Why do we need to see colour? My aim is to review the scientific literature for the cortical pathways involved in colour vision along with brain's activity in art appreciation. Using neural art appraisers, scientists have studied functional MRI activity patterns elicited by artworks of famous painters, such as Dali and Picasso. Moreover, exploring subtle changes in creativity and colour use, such as enhancement in colour synaesthesia, in artists with neurological disorders can lead to further understanding of the neuroscience of colours. This may be a step forward in using brain stimulation techniques that can enhance creativity in humans.

Aplicația: 9**Titlu: Culoarea luminii ambientale****Autor: Iliescu Armand****Afilier: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 3****Contact: iliescuarmand@gmail.com****Rezumat:**

Lumina, în natură, rareori este albă. Această fină tentă de culoare persistă uneori mult și își imprimă influența asupra organismului. În ultimul secol acest fenomen a atras interesul oamenilor de știință generând teorii și întrebări. Aceasta prezentare își propune să expună aceste modificări uneori neconștientizate aduse de culoarea luminii. Cele două nunațe care se întâlnesc în natură în mod normal sunt portocalie (lumină caldă) și albastră (lumină rece) cu toate că Soarele emite lumină albă cu o tentă insesizabilă verde. Lumina caldă este formată în principal ziua când din tot spectrul vizibil emis de Soare atmosfera blochează o mică parte din radiațiile albastre. Lumina rece se formează în zilele înnorate sau la apus și răsărit prin reflexia luminii în vaporii de apă atmosferici. Sursele de lumină artificială în schimb emit doar porțiuni din spectrul vizibil. Astfel becul cu filament incandescent emite lumină cu o puternică tentă roșie iar tuburile fluorescente emit doar mici porțiuni din spectrul vizibil care suprapuse dau lumină albă sau rece. Primind ca stimul lumina caldă, organismul uman va reacționa somatic prin creșterea tonusului simpatic împreună cu creșterea tensiunii arteriale, frecvenței respiratorii, frecvenței clipitului precum și conductanței electrice palmare și psihic prin anxiogeneza și excitație corticală. Lumina rece are efecte opse prin creșterea tonusului parasimpatic. Lumina caldă are ca tonalități cu efect crescător: roșu, portocaliu și galben iar lumina rece are ca tonalități cu efect crescător: verde, albastru și negru. Lumina artificială colorată este folosită în clinică sau experimental în diferite situații: lumina albastră puternică (450 nm) este folosită pentru descompunerea fotosensibilă a bilirubinei din icterul neonatal. Lumina roșie stroboscopică este folosită pentru a stimula producerea undelor alfa rapide în cortexul occipital pentru erpicarea migrenelor. Lumina ambientală roz a fost folosită experimental cu succes în închisori pentru "sedarea psihică" a deținuților violenți prin scăderea cu până la 20% a testosteronemiei. Mecanismele moleculare ale acestor observații științifice nu sunt încă elucidate dar se presupune că sunt implicate două circuite distincte. Unul se închide în neocortex și interesează modificările psihicului iar celălalt se închide în mezencefal și interesează repercursiunile somatice ale percepției cromatice. Prin controlarea nuanței luminii ambientale se pot manipula atenția, randamentul, starea de spirit, anxietatea precum și tonusul vegetativ al persoanelor dintr-o încăpere. Din aceste cauze având

aplicații în domeniul sanitar prin îmbunătățirea condițiilor de muncă, creșterea calității spitalizării și nu în ultimul rând ca tratament paralel pentru tratarea unor afecțiuni psihice.

Aplicația: 10**Titlu: Efectele miscarii si complexitatii perceperii culorilor****Autor: Popescu Ginelă****Afilieră: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 2****Contact: ginelapopescu2005@yahoo.com****Rezumat:**

Prin testarea miscarii si complexitatii culorilor, folosesc o serie de cinci transformări coerente cromatice în spațiul de culoare in traducere, convergență, forfecare, divergență și rotație. Stimulul consta într-o configuratie bipartita cu un centru static aflata in miscare de suprapunere. In cadrul celor trei conditii diferite de iluminare (planul transformarii cromatice orientat spre luminescenta mai mare, mai mica sau egala) s-a constatat daca suprapunerea este sau nu transparenta. Principalele rezultate indica interactiunea dintre transformarea de tip cromatic si complexitatea miscarii stimulului. Transformarile sunt afectate de mișcare, cu toate că eficacitatea complexitatii figurale privind transparenta pare să depindă de ambele tipuri de schimburi de culoare și prezența de mișcare. Concluzia sugereaza ca adăugarea de mișcare și complexitatea stimulului nu este neapărat neutra cu privire la schimbările cromatice care evoca transparenta. Prin urmare studii care folosesc miscarea pentru a consolida transparenta ar putea produce rezultate diferite referitoare la schimbul de culoare. Același lucru se poate presupune pentru complexitatea stimulului în anumite condiții.

Aplicația: 11**Titlu: Importanta culorilor in medicina****Autor: Lazaridou Ingrid****Afilier: UMF "Carol Davila" Bucuresti, Facultatea Medicina, Anul 3****Contact: lazingrid@yahoo.gr****Rezumat:**

Culorile sunt mijloacele de transmitere a datelor codificate, de transmitere a informațiilor în creier. Se consideră că toate informațiile sunt prelucrate de creier ca o matrice "neuronala" și fiecare dintre ele poate fi simbolizată ca o rețea complexă de culori. Care e rolul culorilor în patologia unor maladii, cum pot ajuta la diagnosticul și terapia anumitor boli (Alzheimer, depresie, cataractă, etc)? Care e poziția neuroștiințelor? Lumina care ajunge la ochi trimite la creier două tipuri de informații: Informația vizuală (asistată de 2 tipuri de celule retiniene). Percepția culorilor, necesită trei faze de natură diferită: o fază pur fizică în care radiația luminoasă care ajunge la ochiul nostru este produsă,

o fază neurofiziologică de tratare a semnalului luminos de la nivelul retinei și o fază neurocognitivă de transmitere și analiză de către creier prin semnale din celulele ganglionare ale retinei.

Si informația "non vizuală" În urma detectării a intensității luminii de către ochi. Informația asta non vizuală e transmisă la creier de melanopsina (proteina fotosensibilă) care are un rol major în medIALIZAREA efectelor luminii (fapt care a suscitat numeroase cercetări). Cromatoterapia utilizează culoarea în formă de radiații colorate, cu o lungime de undă precisă și care necesită reacții constante a organismelor vii, indiferent de senzațiile pe care aceste culori le evocă. Terapia prin culori, cromatoterapia este o medicină alternativă utilizată de secole în India și China. Fiecare culoare poate avea un efect terapeutic asupra unor comportamente. Ea poate avea, de asemenea, o influență fiziologică. Culorile sunt omniprezente în viața noastră, așa ca este normal că acestea să aibă o influență mare asupra modului în care trăim. Într-adevăr, este posibil să se obțină dispozitive care combină luminoterapia (terapie cu lumina) cu cromatoterapia. Se pot găsi în forma de mici lampi, de exemplu. Dar trebuie să dăm o mare atenție pe metodele de marketing care sunt utilizate pentru încercarea înșelării noastre asupra nevoii de cromatoterapie. De aceea există și teste de culori care permit efectuarea unui bilanț al stării de sănătate. Desigur, toate bolile nu pot fi tratate cu cromatoterapia sau luminoterapia. Dar culoarea și-a dovedit deja eficacitatea sa în probleme de hipertensiune arterială, nervozitate, sau de

diagnosticare a psihozelor si terapie a cataractei,in maladia alzheimer,etc.
Asa ca va recomand sa vedem viata in roz!

